

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 263, 264, 266 ΣΛΕΕ.

— Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το δεδικασμένο που προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-566/10 P, με την οποία κρίθηκαν παράνομες οι προκηρύξεις που προβλέπουν ότι οι υποψήφιοι των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης μπορούν να ορίσουν ως δεύτερη γλώσσα μόνο τα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση των άρθρων 342 ΣΛΕΕ και 1 και 6 του κανονισμού 1/58.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, περιορίζοντας σε τρεις γλώσσες τις επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα των υποψηφίων των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης, καθιέρωσε στην πράξη νέο κανονισμό για το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων, καταστρατηγώντας την αποκλειστική αρμοδιότητα του Συμβουλίου στον τομέα αυτό.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 12 ΕΚ (νυν 18 ΣΛΕΕ), 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, 6, παράγραφος 3, ΕΕ, 1, παράγραφος 2, και 3 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων (ΚΥΚ), 1 και 6 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ.

— Κατά την προσφεύγουσα, ο γλωσσικός περιορισμός που επέβαλε η Επιτροπή εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, διότι οι προαναφερθείσες διατάξεις αφενός απαγορεύουν την επιβολή γλωσσικών περιορισμών στους Ευρωπαίους πολίτες και στους ίδιους τους υπαλλήλους των οργάνων, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί δεν προβλέπονται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού 1/58 και οι οποίοι έως σήμερα δεν έχουν εκδοθεί, και αφετέρου απαγορεύουν την επιβολή τέτοιων περιορισμών, αν δεν υπάρχει ειδικό και αιτιολογημένο συμφέρον της υπηρεσίας.

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΕΕ, που ανάγει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε θεμελιώδες δικαίωμα που απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή παραβίασε την εμπιστοσύνη των πολιτών σχετικά με τη δυνατότητα να επιλέγουν ως δεύτερη γλώσσα οποιαδήποτε από τις γλώσσες της Ένωσης, όπως ήταν δυνατό έως το 2007 και όπως επιβεβαίωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του στην υπόθεση C-566/10 P.

5) Πέμπτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας και παράβαση των ουσιαστών κανόνων που είναι συμφυείς με τη φύση και τον σκοπό των προκηρύξεων διαγωνισμών.

— Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, περιορίζοντας εκ των προτέρων και γενικώς σε τρεις τις γλώσσες που είναι επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα, στην πραγματικότητα προέβη σε προκαταρκτικό έλεγχο των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων, και συγκεκριμένα κατά το στάδιο της προκήρυξης και των όρων συμμετοχής, ενώ ο έλεγχος αυτός έπρεπε να διενεργηθεί κατά το στάδιο των δοκιμασιών του διαγωνι-

σμού. Με τον τρόπο αυτό, δίδεται το προβάδισμα στις γλωσσικές γνώσεις έναντι των επαγγελματικών γνώσεων.

6) Έκτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 18 και 24, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, προβλέποντας ότι οι αιτήσεις συμμετοχής πρέπει υποχρεωτικώς να αποσταλούν στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα και ότι η Ερσο θα αποστέλλει στους υποψηφίους στην ίδια γλώσσα τις ανακοινώσεις σχετικά με την πορεία του διαγωνισμού, πρόσβαλε το δικαίωμα των Ευρωπαίων πολιτών να επικοινωνούν στη δική τους γλώσσα με τα όργανα και εισήγαγε άλλη μία διάκριση σε βάρος όσων δεν έχουν γνώση σε βάθος των τριών αυτών γλωσσών.

7) Έβδομος λόγος: Παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος III του ΚΥΚ, και 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (έλλειψη αιτιολογίας), καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον περιορισμό σε τρεις γλώσσες επικαλούμενη την ανάγκη να είναι οι νεοπροσλαμβανόμενοι αμέσως σε θέση να επικοινωνούν στο εσωτερικό των οργάνων. Η αιτιολογία αυτή συνιστά παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων, διότι δεν προκύπτει ότι οι τρεις επίμαχες γλώσσες είναι οι πλέον χρησιμοποιούμενες για την επικοινωνία μεταξύ διαφόρων γλωσσικών ομάδων εντός των οργάνων, είναι δε δυσανάλογη προς τον περιορισμό ενός θεμελιώδους δικαιώματος, όπως είναι το δικαίωμα να μην υφίσταται κανείς γλωσσικές διακρίσεις.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Now Wireless κατά ΓΕΕΑ — Starbucks (HK) (now)

(Υπόθεση T-278/13)

(2013/C 207/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Now Wireless Ltd (Guildford, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: T. Alkin, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Starbucks (HK) Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

- να κηρύξει την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1421700 λόγω μη χρήσεως,
- να καταδικάσει την δικαιούχο της καταχώρισεως στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «now» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 421 700

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξε εν μέρει έκπτωτη την δικαιούχο του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ezz κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-279/13)

(2013/C 207/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ahmed Abdelaziz Ezz (Γκίζα, Αίγυπτος), Abia Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Κάιρο, Αίγυπτος), Khadija Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Γκίζα, Αίγυπτος) (εκπρόσωποι: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, και J. Binns, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατά το μέτρο που τους αφορούν, τόσο την απόφαση 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ L 82, σ. 54), όσο και τον κανονισμό (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για

περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ L 76, σ. 4), των οποίων η ισχύς παρατάθηκε με την ως άνω απόφαση, και

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής τους δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες στηρίζονται σε έξι λόγους.

- 1) Πρώτον, ότι (α) η απόφαση 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου στερείται κατάλληλης νομικής βάσης, καθόσον δεν πληροί την απαίτηση του άρθρου 29 ΣΕΕ, και (β) απαγορευόταν να παραταθεί η ισχύς των μέτρων του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, καθόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διατάξεως που είχε προβληθεί ως νομική του βάση, δηλαδή του άρθρου 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 2) Δεύτερον, ότι δεν πληρούται το κριτήριο για τη λήψη περιοριστικών μέτρων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 1 της απόφασης 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου. Επιπλέον, κατά τους προσφεύγοντες, η αιτιολογία στην οποία στηρίχθηκε το καθού για να λάβει περιοριστικά μέτρα εναντίον τους είναι εντελώς αόριστη, ασαφής, ατεκμηρίωτη και ανεπαρκής προς δικαιολόγηση τέτοιων μέτρων.
- 3) Τρίτον, ότι το καθού προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγόντων και το δικαίωμά τους σε δικαστική προστασία, καθόσον (α) τα περιοριστικά μέτρα δεν προβλέπουν καμία διαδικασία ούτε για την κοινοποίηση στους προσφεύγοντες των αποδεικτικών στοιχείων που θεμελιώνουν την απόφαση περί δέσμευσης των κεφαλαίων τους ούτε για την παροχή σε αυτούς της δυνατότητας να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους κατά τρόπο ώστε αυτές να μπορούν να ληφθούν υπόψη· (β) ως λόγος προβλήθηκε συναφώς μια γενική, ανυποστήρικτη και αόριστη αναφορά σε ένδικες διαδικασίες οι οποίες έχουν κινηθεί εναντίον τους, και (γ) το καθού παρέλειψε να δώσει επαρκείς πληροφορίες ώστε να μπορέσουν στην πράξη οι προσφεύγοντες να λάβουν θέση επ' αυτών, οπότε ο δικαστής της Ένωσης δεν είναι σε θέση να ελέγξει αν η απόφαση του Συμβουλίου υπήρξε βάσιμη και στηριζόταν σε αποχρώσεως ενδείξεις.
- 4) Τέταρτον, ότι το καθού δεν εξήγησε ικανοποιητικά για ποιον λόγο έπρεπε να εφαρμοστούν περιοριστικά μέτρα έναντι των προσφευγόντων, κατά παράβαση της υποχρέωσής του να εκθέτει με σαφήνεια τους πραγματικούς και συγκεκριμένους λόγους που δικαιολογούν την απόφασή του, όπως, παραδείγματος χάρι, τους λόγους για τους οποίους έκρινε, σε καθεμία από τις επίμαχες περιπτώσεις, ότι οι προσφεύγοντες είχαν υπεξαίρεσει χρήματα του Αιγυπτιακού Δημοσίου.
- 5) Πέμπτον, ότι το καθού προσέβαλε αδικαιολόγητα και δυσανάλογα την ιδιοκτησία και τη φήμη των προσφευγόντων.
- 6) Έκτον, ότι στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης η απόφαση του καθού να περιλάβει τα ονόματα των προσφευγόντων στον κατάλογο των προσώπων έναντι των οποίων πρέπει να εφαρμοστούν περιοριστικά μέτρα.